

Starčevičev dom. Prišlo je od vseh strani obilo ljudstva. — Vlada je hotela imenovati za zagrebške kanonike par Madjaronov. Temu pa so se nadškof Posilović uprli, in vlada je odnehala vsled cesarjeve želje.

Vnanje države.

Rim. Slavni kardinal Ledochowski, rodom Poljak, je praznoval dne 13. julija 50letnico mašništva. Te dni je dobil s Poznanjskega pismo, v katerem mu 20.000 Poljakov k zlati maši častita. Tudi naš svetli cesar so mu častitali s tem, da so mu podelili veliki križec Štefanovega reda.

Italijansko. Dne 15. julija popoldne so postavili v Rimu temeljni kamen za spomenik, da so Pijemontezi l. 1870. vzeli papežu Rim. S pomenikom torej hočejo Lahi povečevati roparstvo. — V tovarni za smodnik pri Tivoli blizu Rima se je v nedeljo raznesel smodnik; 13 oseb je mrtvih.

Angleško. Volitve v poslansko zbornico se za liberalce, ki hočejo vsaj nekoliko pravični biti katoliškim Ircem, kaj neugodno vršé. Liberalcem manjka namreč odločnih voditeljev in pa sloge.

Nemško. Petindvajsetletnica za Nemce toli srečne nemško-francoske vojske se bode slavila prihodnje tedne. Vendar ljudstvo ne bode posebno navdušeno. Z ono vojsko so Nemci res dobili Alzacijo in Lotaringijo; toda z ogromno vojsko ji morajo varovati. Vojni stroški so že davno požrli vse, kar so zmage prinesle, in že mnogo več. In spet se govori, da hoče vlada vojne stroške povečati.

Rusko. Učno ministerstvo je sklenilo ustanoviti na vseh dvo- in večrazrednih ljudskih šolah kmetijske tečaje, tudi tečaje za rokodelstvo. Tako se bodo otroci že v šoli naučili krajevnim potrebam najprimernejšo obrt.

Bolgarsko. Grozno hudodelstvo se je v glavnem mestu, Sredcu, zgodilo minoli ponedeljek proti večeru. Bivšega ministerskega predsednika, Stambulova, so nepoznane osebe napadle z revolverji in bodali, ga težko ranile na glavi in obeh rokah. Stambulov leži v nezavesti; zdravniki so mu morali obe roki odrezati.

Turško. V Rodopskih gorah je med Turki in Bolgari bil več let razpor zaradi meje. Te dni je sultan odločil, da se ima meja pri Bataku urediti po željah Bolgarov. Bolgari s tem pridobé jedno vas. — Med Vardarom in Strumo v Macedoniji so bili novi boji med ustaši in vojaki, ravno tako tudi pri Prebiškem jezeru in pri Kičevu. Jeden oddelek vojakov so ustaši uničili in Turkom vzeli dva topova.

Amerika. Na otoku Kuba se Špancam slabo godi. Upor se vedno bolj širi. V zadnjem času so pun-tarji razdejali več mostov in železniških cest med postajama Nuevitas in Principe ter sploh vse prometne naprave.

Za poduk in kratek čas.

Sanje.

(Spisal Janko Iskrač.)

(Konec.)

Tako ugiba je, sta prišla tudi na berača. Da ta človek ne bode dolgo trave teptal, o tem ni bilo dvoma. Saj je to njegovo težko sopenje razodevalo. Pa kje bi se pri beraču denarji vzeli? — Ako bi denar imel, ne beračil bi od hiše do hiše. Vendar nemogoče tudi ni. Saj časniki poročajo, da so se pri umrlih beračih, ki so beračili zgolj iz same skoposti, že našli tisočaki. Pa še nekaj je! Ta berač nosi tudi s seboj zraven na-

vadne beraške malhe star kovčeg. Čemu bi bil beraču kovčeg? Da bi imel obleko v njem? Ne! Berači navadno nimajo druge obleke, kakor to, katero na sebi nosijo. Po vsem ugibanju sta sklenila slednjič, tega človeka si bolj natančno ogledati.

Miha gre ven v steljnico in privede berača v izbo. Drgetaje od mraza, prosi siromak gospodinjo tople juhe; in pripoveduje, da že tri dni ni nič toplega zavžil. Jera namigne možu, češ, ta je gotova, da je skopuh, drugači bi si privoščil in si kupil juhe za krajcarje, ki jih naberači. Miha pa, ki je s tankim očesom ogledoval beračevu skrinjico, popraša: »Oče, kaj pa nosite tukaj v tej skrinjici?«

»I nu, kar mi ljudje dado«, odgovori berač. Kar ljudje dado — seveda krajcarje, petice, in desetice; kaj neki drugega, kar bi starec nosil s seboj. In tega ne more čisto malo biti, ker Bog vé, kako dolgo že dedec berači, in če je takov skopuh, kakor pravi, da si ne vošči tople juhe. Naša zakonska sta bila uverjena, da berač ima denar, posebno še, ko Miha enkrat nalašč butne s črevljem v kovčeg, — kakor da bi se mu izspotaknilo, in pri tem nekaj neznansko zarožlja, kar je naznanjevalo, da kovčeg ni prazen.

Tuji berač je imel zdaj pri Mihi in Jeri nekoliko prav dobrih dni. Sklenila sta, tega človeka ne spustiti proč, kajti zelo bi ju peklo, ako bi kje drugje umrl, in bi tam ostal njegov denar. Da bi tem rajši ostal, sta mu dobro stregla, in vsak dan se je kaj boljščega skuhalo za gosta. Da je skrinjica precej težka, o tem sta se prepričala, pa rada bi tudi bila izvedela, kaj da je in koliko v njej. Pa berač ni hotel nič o tem govoriti, in ker je bila tudi skrbno zaklenjena, nista moglo pomagati svoji radovednosti.

Za siromaka pa bila je to posebna sreča, da je našel take ljudi, ki so imeli usmiljenje ž njim, kajti, beračeje sem in tje, je bil vsled slabega živeža tako obnemogel, da bi mu ne bilo mogoče beračiti naprej. Pri dobri postrežbi pa je spet okrevaj, in na veliko nevoljo Jere in Miheta od dne do dne boljši in krepkejši prihajal. Začelo ju je resno skrbeti, če ne bode nič moke iz tega, in bode tujec nekega dne zdrav svoj zaklad odnesel. Začela sta primišljevat, kako bi brez greha beračevega denarja si prilastila. Ali pri vsej modrosti nista našla ničesar, kar bi bilo ugodno. Slednjič je že toliko okrevaj, da bi lahko bil spet naprej beračil. Ko že ni bilo več nobenega upanja, sklene Miha vsaj enkrat svojo radovednost nasiti in pogledati, kaj da bi imelo njima vse pripasti. Nekega dne, ko je berač ravno trdo spal, vzame majhno sekirico in se spravi na kovčeg. Parkrat poskusi kreniti, in škrc, skrinjica se odpre. Med tem stopi žena v hišo, in dva glasna: »O, o!« se začujeta, potem po nastane smrtna tiho. Kaj je bilo v kovčegu? — Same suhe kruhove skorje. — Berač namreč, ki ni imel zób, da bi mogel suhi kruh grizti, ker pa se mu je zdelo greh, božje dari zametavati, spravljaj jih je v skrinjico. Zraven je bil tudi isti kruh, ki ga je Jera oni večer dala beraču; bil je med vsem najbolj boren, suh in plesniv.

Drugi dan je moral berač koj pobrati svojo prtljago in iti naprej; seveda se je zelo zahvaljeval dobrim ljudem, pri katerih je tako nepričakovano prebil nekaj prav dobrih dni. — Od tistega časa pa Miha in Jera več toliko ne verujeta na sanje. Beračem pa Jera več ne postreže s samim suhim kruhom.

Smešnica. »Kje vendar tako dolgo hodiš, da zaradi skrbi, da bi se ti kaj ne prigodilo, nisem vso noč zatisnila očesa?«, tako je ogovorila neka skrbna žena v jutro zgodaj iz krčme domov prislega moža. — »Molči, gobec neumni babji, se zadere pijani mož nad ženo, jaz

tudi nisem vso noč spal, pa še kako težko sem domov hodil!»

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) bodo v Mariboru v stolni cerkvi delili nižje redove in subdijakonat prihodnjo soboto, dne 20. jul., dijakonat dne 23. in mašnikovo posvečevanje na god sv. Jakoba, dne 25. julija.

(Svetli cesar) so preteklo soboto večer ob 1/2.8. uri srečali pri Islu duhovnika, ki je nesel sv. popotnico k bolniku. Svetli cesar so se odkrili, poklekali in se pri blagoslovu pobožno prekrizali. Tako se obnašajo svetli cesar pred presv. Rešnjim Telesom; mnogi kristjani pa ne vedo, kaj jim je storiti pred božjim Zveličarjem!

(Petindvajsetletnica mašništva.) Dne 21. julija bode 25 let, kar so bili v mašnike posvečeni p. n. gg.: Karol Hribovšek, Mih. Lendovšek, Ant. Suhač, Jož. Crnko, Franc Hirti, Lovro Janžekovič, Matija Kelemina, Alojzij Kreft, Martin Meško, Franc Polak, Martin Skerbec, Franc Škorjanc, Franc Zmazek in Jožef Ulčnik; skupno in slovesno pa bodo ti č. gospodje praznovali srebrno sv. mašo v torek, dne 30. julija pri Sv. Alojziju v Mariboru. Bog jim daj ućakati zlate sv. maše!

(Zlato sv. mašo) bodo dne 1. avgusta praznovali vlč. g. Florjan Kleine v cerkvi sv. Jožefa pri Celju. Sv. opravilo se začne ob 7. uri jutraj. Ker so gosp. zlatomašnik poseben dobrotnik našega katol. tiskovnega društva, klićemo jim: Na mnogaja leta!

(K odborovi seji družbe duhovnikov) dne 23. julija ob 10. uri predpoldne v kn. šk. pisarni vabi uljudno č. gg. odbornike predstojništvo.

(Poslancu Kalteneggerju), katerega zdaj toliko vsi nemški zagrizenci grdijo po shodih in časnikih, je katoliško-politično društvo v Konjicah poslalo zahvalo za njegovo odloćno postopanje gledć celjske zadeve v državnem zboru.

(Zoper novo celjsko gimnazijo) je bil volilni shod pretekli ponedeljek pri Götzu v Mariboru. Govorila sta poslanec dr. Kokoschinegg in znani »kmetski prijatelj«, dr. Eduard Glantschnigg. Tudi v Celju so imeli Nemci enak shod. Ljudem, katerim je Bismarck vse, pravica v Avstriji pa nič, gotovo visoka vlada ne bode ustregla!

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi v nedeljo, dne 21. julija 1895 l. v »Narodnem domu« gledališko igro »Teške ribe«, veseloigra v treh dejanjih, češki spisal M. Balucki, poslovenil J. Debevec. Začetek toćno ob 6. uri popoldne. Predstava se vrši pri ugodnem vremenu na prostem. Vstopnina: za ude ptujske čitalnice 30 kr., za neude 50 kr., za kmete in dijake 20 kr. za osebo.

(Katoliško delavsko društvo) v Mariboru ima v soboto, dne 20. julija, mesećni društveni shod. Govor se glasi: »Kaj hoćemo mi?«

(Iz Konjic.) Dne 11. julija je umrl bivši konjski župan, g. Jan. Stanzer. — Krido je napovedal trgovec Rudolf Gadner v Loćah.

(Sestra in brat utonila.) Dne 11. julija popoldne ob 4. uri sta se šla kopat v Dravo blizu Ptuja 9letni Konrad in 16letna Liza Gunćer iz Vićave. Komaj stopita v vodo, začne dećek krićati na pomoć; sestra hoće pomagati, toda oba zgineta v valovih.

(Ne hujskate!) Namestniški svetovalec Sarsch je v Kindbergu razveljavil sklep okrajnega zastopa gledć nove celjske gimnazije. Poluraden graški list svari zastope s samoupravo pred takim hujskanjem. To je moško in avstrijsko!

(Dijaški kuhinji v Mariboru sta darovala »vesela družba v Brezdu« 3 gld. in č. g. Franc Cerjak, kaplan pri Sv. Benediktu, 5 gld. Bog plati!

(Pilštanjski rojak), gosp. Ant. Kaspret, profesor na ljubljanski gimnaziji, je postal profesor na prvi državni gimnaziji v Gradcu.

(Protestanski oznanilnik) je »Marburgerca«. Vsak četrtek prinese oznanilo, ali bode v protestantski cerkvi služba božja ali ne. Torej se tudi ni ćuditi, ako Nemcem vćasih priporoća, naj postanejo »luteri«; tako v št. 57. od dne 18. julija.

(Samomor.) Sodarski pomoćnik Florjan Plau-steiner pri Št. Juriju ob južni železnici je večkrat zahteval 60 fl. dedščine od oćeta. Dne 5. julija se je precej pijan zopet hudo kregal o tem z bolnim oćetom. Ko ju pride mati mirit, zagradi Florjan revolver in se ustrelil v sence ter obleži smrtno ranjen.

(Obraznava pred porotniki) proti odgovornemu uredniku »Slov. Gospodarja« ne bode dne 23. julija, ker je svetovalska kamora okrožnega sodišća obravnavo preloćila na poznejši čas.

(»Maša za mrtve«), v spomin rajnemu monsignoru Francu Kosarju, prelatu, zloćil g. Valentin Štolcer, ućitelj v Razboru pri Slovenjgradcu, je ravno izšla in je dobiti pri imenovanem izdatelju po 55 kr. komad.

(Strela) je ućgala dne 4. julija posestniku Jak. Rudolfu v Klućarovcu gospodarsko poslopje in je vpepelila. Vsa škoda znaša 2200 gld.

(Požar.) Dne 7. julija je pogorel škedenj pri Bohu na Kuznem vrhu v Remšniku. Uzrok je bil gotovo kak pijanec, ki je gredć iz Brezdna tamkaj prenoćil. Posestnik je bil zavarovan za 500 gld.

(Nevihta) je bila preteklo soboto daleć na okolu po našem cesarstvu razširjena. Na Moravskem je strela na več krajih ućgala in v Bizovici ubila dva zidarja. Naliv s toćo je silno poškodoval poljske pridelke. — Na Južnem Tirolskem se je oblak utrgal ter v okolići skanupijaški pouzročil povodenj, katera je odnesla veliko vinogradov, poplavlila ceste in železnico. Toća je unićila poljske pridelke.

(Ćujte, kaj žganje dela!) V noći po 11. uri dne 8. julija pripeljeta dva hlapca vinićkega trgovca Blühweisa stacunsko blago iz Ptuja do Miklovega broda pri Zavrću. Oba sta bila pijana od žganja. Prvi, misleć, da je prevozać že po njega prišel, požene konje. Toda gorjć! Na strmlem predmostiću konja ne moreta več obdržati; in vse, konji in voz s hlapcem vred je šlo v Dravo in utonilo. Škoda znaša s konji in z blagom vred okoli 1000 gld.

(Goldinarskih bankovcev) je samo še nekaj okoli treh milijonov med ljudmi. Sicer pa še imajo veljavo v zasebnem prometu do konca tega leta.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo pri M. B. na Sladki gori je dobil č. g. Franc Irgl, vikar v Celju, in župnijo Studenice pa č. g. Martin Žekar, kaplan v Manjšbergu.

(Priporoćba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radećki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na dećeli se želijo.

Hennebergova svila

8-16

— edino le pristna, će se naroći naravnoć pri mojih tovarnah — črna, bela in barvana, m. od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rićasta, karirana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.). Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plaća po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dv. lif.), Zürich.

Loterijne številke.

Gradec 13. julija 1895:	20, 18, 86, 41, 35
Dunaj „ „ „	57, 68, 76, 19, 48